

SLOVENSKI NAROD.

Plača vsak dan zvečer, imitni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 25 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K 50 h, na eden mesec 3 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vsa leta 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na eden mesec 3 K. Kdor hodi sam poiz, velja na vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na eden mesec 2 K 80 h. — Za tuje dežele toliko, kolikor [naša] poština. — Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne odira. — Za ostanila plačuje se od petdesetopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vagove ulice št. 2, vhod v upravništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Shod slov. odvetnikov in odvetniških koncipijentov dne 25. okt. 1903 v Ljubljani.

Žilavi narod naš prenese marsikaj, a ugonobiti se ne da kar tako slepa in najsi pride nevarnost, da nas pohlepni sosed pogoltne, od katerekoli si bodi strani — za to nam je porok večerajnji shod odvetnikov slovenskih, ki ostane za slovenski uarod brezdvomno zgodovinskega pomena.

Z bistrimi očmi je zapazil oni stan, ki ga imenujemo cvet inteligence, kam meri ošabna prešernost nemških in laških sosedov na Koroškem, Štajerskem in Primorskem, in pravočasno preprečil, da ne bomo ob mučnem položaju obmejnih Slovencev samo nemi gledalci!

Nevarnost, preteča v tem trenutku našim mejem, jih ni našla spečih, temveč prihiteli so v našo stolico, da pokažejo nasprotnikom našim, ki se delajo slepe, do kje sega njihova meja: do tu in nič več!

V spomin nam prihajajo besede dr. Prešerna, ki jih je v navdušenem rodoljubju izročil kot geslo svojim naslednikom:

„Prost, ko je bil očakov naprej naj bo Slovencev dom!
Naj zdrobe njih roke
si spone, ki jih še teže!“

Slovenskim odvetnikom z mirno vestjo in hvaležnim čutom lahko priznamo, da tega gesla niti za trenutek niso pustili iz oči.

Pripravljalni odbor, obstoječ iz gospodov dr. Karla Trillerja kot načelnika ter dr. Danila Majarona, dr. Valentina Krisperja in dr. Josipa Kušarja, je s hvalevredno nemo v teku par dni premagal težavno delo in storil vse priprave, da je bilo moči sklicati shod že na 25. oktobra. Pozivu odzvali so se na mah skoro vsi slovenski odvetniki in udeležilo se je večerajnjega shoda 67 odvetnikov in odvetniških koncipijentov. Mestna občina je rade volje ustregla prošnji pripravljalnega

odbora ter dala na razpolago dvorano občinskega sveta, da je shod zadobil tem slovesnejše lice.

Manjka nam primerneje izraza, s katerim bi označili to zborovanje, ki ni obstajalo v tem, da so se zbrali siloma ali iz osebnih interesov močje, temveč došli so sami navdušeni rodoljubi, ki jih vodi ena sama ideja — plemenita ideja navdušujoča vsakega izmed njih, storiti napram vladajočim organom tiste korake, ki zamorejo zabraniti in preprečiti, da zasade že zdavno nabrušeni meč v srce naroda slovenskega.

Brezdvomno lahko zatrjujemo naše nasprotnike in naš narod, ki gleda z zaupanjem v ta svoj prosti, neodvisni odvetniški stan, da hočejo dobojevati in bodo dobojevali ti naši pionirji zmago pravice nad krivico, naj tudi v tem boju izkrevave — žrtve nasilstva, ki ga nima para v zgodovini.

Točno ob 10. uri otvori predsednik pripravljalnega odbora, gosp. dr. Karl Triller zborovanje, pozdravi s toplimi besedami došlo, ki vršijo s svojo navzočnostjo narodno dolžnost; v vznesenih besedah izrazi, da hoče današnji shod pokazati poznejšemu rodu, da veliki in važni moment, ki je družil udeležnike, ni našel malenkostnega rodu — naj se zgodi potem kar hoče.

Že ob nagovoru predsednika bilo je brati na licu navzočim, da so pripravljeni storiti vse, kar je moči v tej brezpravni državi, da se ohrani slovenskemu življu prostor za svobodni razvoj!

Nato je gospod župan Iv. Hribar v imenu mesta pozdravil zborovalce tako le:

Gospoda moja! Čital sem v nekem francoskem časniku, da se po vrednosti bareaua da sklepati na duševne sposobnosti vsega naroda. Francozi, ki so jako tankočutni kadar gre za sodbo o njihovih duševnih vrlinah, se morebiti ravno iz tega razloga tako radi ponašajo s svojimi — zlasti s pariškim —

bareuom. Če pustim, gospoda slavna, veljati to ne povsem neumestno trditev, tedaj primera ne more biti neugodna za duševne sposobnosti slovenskega naroda. Vsaj se naš bareau ponaša z močmi, ki — polni globokega znanja zakonov in tankočutni v pravnih nazorih — naravnost bleste s forenzično svojo zgovornostjo, katera fasciniuje, prepričuje in zmaguje. Ves slovenski odvetniški stan pa je navdahnjen prepričanja o važnosti svojega poklica in o dolžnosti, katere mu nalaga ta poklic kot branitelju pravice in resnice.

Pravico in resnico braniti prišli ste, gospoda moja, tudi Vi danes semkaj: pravico slovenskega jezika, resnico, da nam ustava jamči narodno ravnopravnost. Ne dvomim, da boste svojo nalogo sijajno rešili; zato Vas pa v tej dvorani, ki je skromna, kakor je skromna samouprava slovenskega naroda, iskreno pozdravljam. V središču Slovenije ste in ves narod gleda danes na Vas. Bodi mu Vaše zborovanje v čast, tolažbo in ponos.

Nato se je konstituiralo predsedstvo, v katero so bili z vzklikom voljeni, in sicer predsednikom gosp. dr. Danilo Majaron, predsednik kranjske odvetniške zbornice, I. podpredsednikom g. dr. Sernec iz Celja, II. podpredsednikom g. dr. Gregorin iz Trsta, tajnikom g. dr. Gruntar iz Gorice, g. dr. Karlovšek iz Celja. Predsednik pozdravi nato še enkrat došlo, med njimi predsednika notarske zbornice kranjske g. Planata in odda besedo kot prvemu govorniku g. dr. Valentinu Krisperju.

Krepke, jedrnaté besede čule so se iz njegovih ust. Odvetništvo poklicano je braniti narod in posamičnika ne samo v zasebnopravnih zadevah, temveč tudi v javnopravnih, in iz tega sledi tudi opravičenost in dolžnost odvetniku udeleževati se ravno političnega življenja. V dosego smotrov, ki si jih stavi današnji odvetniški shod, predlaga ustanovitev zveze slovenskih odvetnikov s sede-

žem v Ljubljani, kjer se naj konstituirata poseben biró, v katerega se bodo stakale in prijavljale vse pritožbe, tičooše se prikrajševanja jezikovnih pravic Slovencev pred političnimi in sodnijskimi uradi. V svrhu branitev teh pravic in stanovskih interesov odvetništva storila bo zveza potrebne korake.

O štajerskih razmerah je poročal g. dr. Juro Hrašovec, ki nam je alikal položaj z živahnimi besedami in poročal stvari, o katerih se v javnosti sploh bojimo pisati. Stvar zveze slovenskih odvetnikov bo, te stvari najnadrobneje pretresovati. Hvaležni smo bili dr. Hrašovcu, ki nam je iz lastne vednosti poročal zanimivosti, ki so vzbudile silno ogorčenje med poslušalci — osebnó dejstvo, da hoče vlada s takimenovanimi »kurzovci« preplaviti slovensko ozemlje z nemškimi uradniki; tem gospodom se daje neka nagrada zato, ker — slovenski ne znajo!

O koroških razmerah je poročal gosp. dr. Ferdo Müller; omenil je med drugim, da nemški uradniki naravnost silijo slovenske stranke, da govore nemški, dasi tega jezika niso zadostno amožne; stranke se udajo pritisku, da se sodniku ne zamerijo — kar je dovolj značilno za take uradnike. Nato je g. dr. Brejce — v svo živahnosti pozdravljen — povedal med drugim, da je izšla pred najkrajšim časom naredba zakoroške sodnike, da ne smejo s slovenskim odvetnikom slovensko razpravljati, pa tudi nesstrankosamo, ako zna ta nemški; naredba, s katero se hoče slovenščina naravnost zadaviti. Govoru g. dr. Brejce sledilo je tako razburjenje, da ga ni moči popisati; taka predznost naredbe presenetila je do skrajnosti poslušalce — ki so takoj na predlog g. dr. Kukovca sklenili brzojavno poprašati ministrskega predsednika — o nastanku te naredbe in odločno zahtevati, da se nemudoma prekliče. (Brzojav se je takoj oddal.)

Sliko o tržaških in sploh primorskih zadevah podal nam je gosp. dr. Otokar Rybář; korak za korakom, katerega storijo primorski odvetniki v prilog slovenski stvari, združen je z največjimi šikanami, in se odvetnikom celo za osebná žaljenja, ki jih morajo pri tem boju pretrpeti, ne da nikakega postavnega zadoščenja. Pri trgovskem sodišču v Gorici in Trstu je vsled nestrpnosti trgovinskih zbornic, ki imenujejo sodnika prisednika, še danes slovenska beseda izključena. Lahki se držijo le gesla: pereat iustitia — evviva Italia! G. dr. Červar iz Pulja je objavil naravnost gorostasne stvari, ki se godijo v Istri, kjer se laški sodniki niti zmožnega tolmača nočejo posluževati!

Govorili so še k poročilu posameznih referentov gg. dr. Pretner, dr. Kušar, dr. Brumen, dr. Sernec, dr. Dečko, dr. Majaron, dr. Štor in dr. Gregorin.

Soglasno se je izražalo ogorčenje nad postopanjem kompetentnih faktorjev; g. dr. Brejce se je izrazil posebej splošna zahvala za krut boj, s katerim ga hočejo gmotno in moralno koroški Nemci uničiti; popolno zaupanje v njegovo dosedanje postopanje združilo je navzoče v prošnjo, naj v boju vstraja; obljubila se mu je pomoč — kar z veseljem zabeležimo v zatrdilu, da dojde kmalu nekaj mlajših kolegov v Celovec in druga mesta na Koroškem — braniti skupno ž njim interese Slovencev.

Zborovanje je bilo tako velevažno in so se na istem razpravljale tako delikatne stvari o postopanju nasprotnikov, da so zborovalci na predlog g. dr. Gregorina — ki nam je tudi povedal, da je bil radi rabe slovenščine na Primorskem nič manj nego že štirikrat v disciplinarni preiskavi — popolnoma opravičeno sklenili, da se vsa poročila, ki so bila istotako kakor vsi predlogi z odobravanjem sprejeta, ad perpetuum rei memoriam po stenografskih zapisnikih natisnejo v posebni spomenici, katere naloga bo, dati natančno sliko o zborovanju.

LISTEK.

Oseminčetridesetniki.

Spisal Anton Trstenjak.
(Konec.)

Ko sem se naveličal kavarne, vrnil sem se zopet med goste na vrt. Ali tudi odtod me je pregnala družba. Pri sosednji mizi sta sedela dva Nemca, katerega sta govorila samo o kupčiji. To ni bilo zame. Opazovati pa ljudi, kako samo pijo slabo kaniško pivo, kako jedó in kadé, ni ravno prijetna služba. To se vidi povsod in je povsod enako, zato sem se poslovil, kakor so se poslavljali pred menoj gostje, namreč po »francoski«, in sem odšel v svojo sobico.

Z okna svoje sobice pogledal sem še na vrt, kjer se je zabavala čakavska gospoda. Tudi drugi agenti so si poiskali ležišča, tako da je ostala na vrtu le domača kri. Bil sem truden in zaspan. Dvanajst ur sem hodil peš istega dne po mejumurskih hribih in goricah; ni torej čuda, da sem se kaj hitro sprijaznil s posteljo. Dasi sem pustil okno odprto, nisem

čul besed v sobo in sem hitro zamiljal. Ali jedva sem zaspal, prebudil me je — cimbal! Odkod neki pa si se ti priplazil v pozni noči? Ti, cimbal, kaj pa ti tu delaš in strašiš? Saj ne bode nič, mislim si in ne ustanim, saj sem že videl cimbal. Ali zdajci zapoje gosli, flavta, cimbal in bas tako močno, skočim kvišku, stopim k oknu, in glej, kar kakor bi trenil moral je priti ciganska godba! Da bi gospodi ne bilo dolgčas, naročila si jo je. To bode zdaj veselo tam doli. Škoda, škoda, da sem že v sobi; ali to nič ne de, saj bodem tudi v postelji deležen zabave, s katero so me presenetili cigani. Jaz sem bil tega vesel, a ne tako moji sopotniki, kateri niso mogli celo noč spati.

Melankolična melodija se je jela razlegati med hotelskimi stenami. Tajinstvena je godba, ta ciganska godba! Gosli, bas, cimbal in piščal pripovedovali so mi tajinstveno pripovedko.

Ob velikem, najimenitnejšem omizju je stal ciganski dirigent. Igral je prve gosli; z enim očesom je gledal na gospoda ob omizju, kateri mu je dajal takt in mu narekoval melo-

dijo, z drugim očesom se je obračal h godcem, kateri so se stisnili tik pri uhočnih vratih, verno pazeč, kaj igra dirigent. Igrali so četrte ure, ali vedno isto melodijo, sama žalost je govorila iz gosli, basa, piščali in cimbalu. In ta melodija me je kar zanesla tja na neskončno mažarsko pusto. Slišal sem tam strune peti, in v tem se ne laže cigan, kateri je pripovedoval, kakose je Mažar čuti nesrečnega, osamelega na svoji neskončni pusti. Tod sameva on kakor puščavnik v puščavi; kamor mu pogleda oko, nikoder ne vidi brata, nikoder prijatelja na vesoljnem svetu! Nihče ne govori, ne umeje jezika njegovega; nikogar nima, s komer bi se mogel pogovoriti v svojem jeziku. Tudi vidi, da ga nihče ne ljubi. Tako zapuščen je Mažar na tem svetu. Tu robna melodija je to, a cigan pritisne gosli k sebi še silneje in instrument se zajóče še glasneje. In tako se Mažar joče brez prestanka. Komu se ne bi smilil človek s tako kruto osodo? — Ali mahoma se zaženo gosli, piščal, cimbal in bas v strasten tempo; vsi gostje, stari in mladi, planejo kvišku, nastala je popolna revolucija:

Mažar hoče biti prost, neodvisen, samostalen gospod, pod zlato tisočletno krono sv. Štefana in ne pozna drugega naroda, nego samo »velike« mažarski narod. To je konec pripovedke, konec strasti človeške. Po vrtu je nekaj zaportalo, gostje pojo in upijo: »Eljen Kossuth!«; ne sliši se nič drugega, nego to, kako ob neznanskem ropotu padajo kozarci in čaše ob kamenita tla. Vsi gostje so izpraznili čaše in kozarce in prazne pometali ob tla, da se je slišalo zaporedoma: cink, cink, cink, tresk...

To je bilo prvo dejanje, katero se je končalo ob enajstih pred polnočjo.

Drugo dejanje je bilo mnogo daljše; trajalo je namreč do polčetrté ure zjutraj. Nepretrigoma brez odmora so igrali cigani: melodijo za melodijo. Samo po eden godec je nehal za toliko časa, da se je napil. Ko je imela piščal odmor, porabil je ta trenutek godec ter se napil. In tako so godci godli neumorno do ranega jutra. Mažar se je razgrel, razvnel, vino z Blatnega jezera ga je razburilo in žid je pokazal svojo pravo barvo. Zatajil je oseminčetridesetnika, po-

zabil je Košuta in Barabaša, namesto tužne melodije razlegala se je sama poskočnica za poskočnico! Ob enajsti uri so začeli cigani igrati pristne dunajske koračnice, kakor jih pojo dunajski »folkszengerji.« Po prvem hauerju treščili so vsi gostje čaše ob tla, in zopet je zazvenelo: cink, cink, cink, tresk... Cigani so zaigrali nov hauer in zopet so ob tleh zaženketale čaše; po novem hernalskem hauerju ponavljali so se isti prizori; hrup, upitje je trajalo toliko časa, dokler niso omagali hripavi pevi. In to se je vršilo nepretrigoma do pol četrté ure zjutraj! Ko so pobili in razbili vse čaše in kozarce in ko niso mogli več upiti niti piti, takrat so se porazgubili ti »Mažari«, a cigani zaigrali so jim na pot še eden hauer.

Zjutraj ob petih čakalo nas je devetorica spodaj pred hotelom, da se odvezemo na čakovski kolodvor. Moji sopotniki, ponajveč Judi, jezili so se grozno, da niso mogli vso noč spati in da so morali drago plačati prenočišče. Nisem se čisto nič zmešal za svoje »tovariše«, kateri so me kaj sumljivo gledali, ko sem jim rekel, da sem bil zadovoljen. Na dvo-

Ko izide spomenica, bo prilika, da o stvari izpregovorimo.

Na predlog g. dr. Hrašovca so bile sprejete soglasno naslednje resolucije:

Slovenski odvetniki in odvetniški kandidati protestujejo proti vseh pokrajin c. kr. višjih deželnih sodišč v Gradcu in Trstu so se, zbrani na shodu v Ljubljani dne 25. oktobra 1903. leta, iznova posvetovali o položaju, v katerem se nahaja slovenski narod z ozirom na vprašanje enakopravnosti njegovega jezika pri raznih javnih, zlasti pa sodnih uradih, ter prišli na podlagi podrobnih in zanesljivih poročil do naslednjih sklepov:

1. Obžalovati morajo, da peticije, katere so bili na podlagi sklepov v Ljubljani z dne 17. julija 1898 kmalu potem c. kr. ministrstvu za notranje stvari, za justico, nadalje za finance in trgovino izročili in v katerih so bile natančno popisane neštete krivice doslednega zapostavljanja slovenskega jezika, kakor tudi pripomočki, da bi se tem krivicam lahko v okoliščini — niso imele do sedaj skoraj nikakega vspeha.

2. Ogorčenjem morajo temveč konstatovati, da so se razmere, proti katerim so bile zgoraj omenjene peticije naperjene, celo poslabšale v nekaterih pokrajinah, tako posebno na Spodnjem Štajerskem, kjer je grajski sistem z doslednim nameščanjem nemških in slovenskih navadno nezmernih uradnikov skoraj onemogočil praktično slovensko uradovanje, dalje v Istri in na Koroškem, kjer se je zraven tega v zadnjem času začela še celo teoretično zanikati pravica, rabiti slovenski jezik pri sodiščih. Dandanes se višja oblast in ministrstvo ne ozirajo več na sposobnosti in zmoglosti, marveč le na politično mišljenje prošnikov.

3. Slovenski odvetniki, v svesti si, da so prisegli čuvati zakone, morajo torej iznova protestovati zoper to, da se slovenskemu narodu še vedno krati po ustavi in drugih zakonih, ki jim zagotavljajo enakopravnost v uradih, da se vedoma prezirajo celo jezikovne naredbe, ki so bile za sicer nepopolno uresničenje enakopravnosti izdane in da se to uresničenje celo očividno onemogočuje z nameščanjem slovenskih nezmernih in njej neprijaznih javnih organov med Slovenci.

4. Posebej izražajo svoje začudenje, da se vzlic obljubam c. kr. justičnega ministrstva še sedaj in sicer edino le za slovenski jezik ne izvršuje staro zakonito določilo § 27, patenta z dne 7. avgusta 1850, drž. zak. št. 325 po katerem je c. kr. najvišje sodišče zavezano, da svojo odločbo z razlogi vred izda tudi v tistem jeziku, v katerem se je razpravljalo že na prvi instanci. Takisto izražajo svoje posebno začudenje, da c. kr. višje deželno sodišče v Gradcu tudi v čisto slovenskih pravnih sporih še vedno proglašja ter izdaja svoje

odločbe edino-le v nemškem jeziku, odnosno jih zaukazuje protivno § 215. sodnega opravilnika prevajati po prvih instancah.

5. Slovenski odvetniki in odvetniški kandidati protestujejo proti slovenskim kurzom v Gradcu, Celju, Celju in v Mariboru, ki nimajo drugega namena, kakor vzgajati nemško mislečo uradništvo, katero naj preplavi slovenske dele štajerske in koroške dežele, ki naj iztisne slovenski naraščaj, katerih namen je na kratko pospeševati germanizacijo v teh deželah.

6. Jezikovna naredba predsednika grofa Gleispacha, vsled katere se morajo zapisniki o priliki zasliševanja strank delati v slovenskem jeziku, kedar so te samo slovenskega jezika zmožne, naravnost nasprotuje postavno zajamčeni enakopravnosti slovenskega jezika, ker se sme v slovenskih deželah vsak Slovenec posluževati svojega jezika in ima tudi pravico zahtevati, da se njegove izjave v istem jeziku zapisujejo, kakor sme zahtevati slovensko rešitev pismenih predlogov.

7. Slovenski odvetniki in odvetniški kandidati pričakujejo tudi od vseh slovenskih in slovanskih poslancev, da bodo brez izjeme in takoj se lotili uresničenja vseh danes izrečenih želj in zahtev z vsemi sredstvi ter da bodo to smatrali nepogojno za prvo svoje delo, ker sedaj res ni važnejšega vprašanja, v kolikor se ista tičejo skupnih naših narodnih razmer. Njihovo geslo najbode: Gleispach proč iz Gradca!

8. Slovenski odvetniki in odvetniški kandidati izjavljajo, da bodo tudi poslej pripravljeni zastopati in braniti enakopravnost slovenskega jezika v uradih po vseh slovenskih krajih, zlasti tudi na Koroškem, z vsemi zakonito dopustnimi sredstvi, in to v interesu dobre uprave sploh in zdravega pravosodja posebej.

9. Ti sklepi se nanašajo c. kr. ministrstvu za notranje stvari, za justico, finance in trgovino, predsedstvu c. kr. najvišjega sodišča, predsedstvu c. kr. deželnih višjih sodišč v Gradcu in Trstu in vsem slovenskim državnim poslancem.

Ob polu 2. uri odšli smo iz dvorane z utisom: Dokler bo odvetništvo tako skozi in skozi rodoljubno — z vso njemu lastno jeklenostjo branilo postojanke Slovencev, toliko časa smemo mirno gledati v bodočnost. Hvala jim iskrena, narod na nje ne bo pozabil, spomenik jim bo postavil v svojem hvaležnem srcu.

Ob 2. uri sledil je v restavracijski dvorani hotela »pri Slonu« — banket, h kateremu so se na vabilo gostoljubnega župana ljubljanskega po zborovanju zbrali udeleženci.

Resen manifestacijski namen, v kateri so se gospodje zbrali — pa tudi iz te dvorane ni izginil, kar nam spričujejo vse mnogoštevilne na-

pitnice, polne dvrtega poguma in navdušenja za plemenito stvar.

G. župan Ivan Hribar je v imenu ljubljanskega mesta napil zbranim svojim gostom, rekdi:

Gospoda moja! Kedar nastajajo važni dogodki v življenju narodov, tedaj se zbirajo njihovi boljšarji, vojevode, velmožje in starešine v posvetovalja. Pri nas Slovenceh taki zbori seveda niso mogoči. Mal narod smo in v tistih, poblebnih razmerah živimo. Bili smo pač v meglejavi davni državi-tvoren življ; a ti časi so izginili iz našega spomina. Tem živeje pa se je žalilob utisnila vanj polupretekla doba hlapčevanja in pasje ponižnosti.

Ako je kljub temu mogoče tako zborovanje, kakoršnega smo bili priča danes, tedaj je to dokaz, da so mu povod izredni dogodki. In res, izreden dogodek je bil, ki je združil Vas, gospoda moja, danes v središču Slovenije. Čul se je klic na pomoč in Vi ste mu sledili. Mi nimamo plemstva, ne vojevoda, velmož in starešin, ki bi se zbirali o tacihi prilikah; današnji dan pa nam je dokazal, da jih nadomeščati Vi — plemiči duha in srca.

Izreden dogodek je bil, dejal sem, ki Vas je zbral v današnje zborovanje. Tolažbe in — upam da tudi — pomoči prinesli ste našim ubogim bratom v zibelki Slovenstva, v dijem, a tužnem nam Korotanu. Osvetili ste pa tudi krivice, ki se našemu narodu gode po ostalih deželah. Čuvarki pravice oglašili ste se za pravico. Govorili ste jasno in odločno, kakor dolikuje neustrašenim, neodvisnim, celim možem; svoje zahteve ste pa podprli tudi z dokazi, temelječimi na določbah zakonov. Na cesarskem Dunaju, kjer imajo kljub zlatemu reku, »justitia regnorum fundamentum« vendarle dvojno mero za delitev pravice, — jedno dolgo za Nemce in druge neslovanske narode, in drugo zelo, zelo kratko pa za Slovane — Vašega močatega glasu sicer ne bodo veseli. A slišali so ga in popolnoma prezreti ga ne bodo mogli.

Ves slovenski narod pa Vam je hvaležen iz dna srca. Ne da bi tega, kar ste danes storili, ne bil pričakoval! Nasprotno. Vašega nastopa je pričakoval zato, ker ve, koliko se ima izza dobe svojega prepoveda zahvaliti ravno odvetniškemu stanu.

Vaš stan, gospoda moja, dal nam je najduhovitejšega pesnika; dal nam genijalnih pripovedovalcev in celo vrsto pisateljev; dal nam je parlamentarnih govornikov blestečih imen; dal nam je najboljše politične prvorobitelje. Neodvisni na zgoraj, bili so slovenski odvetniki najtrdnjša zaslomba na spodaj. Brez slovenskih odvetnikov bi naš lepodoneči materni jezik ne imel danes v javnosti ni polovico tiste veljave, ki jo ima.

Srečen sem zatorej, da morem danes kot župan tega lepega mesta, ki se z največjim ponosom imenuje duševno središče slovenskega naroda, kot svoje mile in ljube goste pozdraviti skoro polnoštevilno zbrane slovenske odvetnike in — least not last — njihove

bodoče tovariše ter naslednike v narodnem delu.

Dvigam torej čašo penečega vina in s prekipujočimi čuvstvi kličem slovenskemu odvetništvu iskreno: živio!

G. dr. Sernec odzdravil je županu, g. dr. Pretner nazdravil je g. dr. Brejcu, isto g. dr. Hrašovec; izmed številnih napitnic omenjamo osebnost on g. dr. Vreškota, ki je napil domovini, ki se naj pokaže kot jeklena in železna, dalje g. dr. Tavčarja, ki je ob burnem odobravanju izrazil svoje veselje nad tem, da se vendar še dobijo momenti, pri katerih zamoremo vsi brez razlike političnega mišljenja sedeti pri isti mizi, navdušeni vsi za skupno idejo; nazdravil je slogi in skupnemu delovanju notarskega in odvetniškega stanu in napil g. predsedniku notarske zbornice, g. Ivanu Plantanu, ki se je na to v toplih besedah napitnici odzval.

Iskreno pozdravljen in vseskozi živahno aklamiran je bil g. dr. Brejce, ki je stal v ospredju celega zborovanja, katero se je tako rekoč v znamenju njegovega boja na Koroškem vršilo; njegova napitnica prihodnosti domovine našla je topel odmev v srcu vseh navzočih. Dr. Rybač je v vznesenih besedah in ob največji pozornosti vseh napil hrvatsko-slovenski vzajemnosti; napitnici sledilo je burno odobravanje in odziv g. dr. Červarja, kojega smo kot brata Hrvata z veseljem pozdravili v svoji sredi.

G. dr. Rosina spomnil se je dijaških let, ko so si dijakci obljubili, da bodo šli službovat v obmejne kraje Slovencev in napil odvetnikom v obmejnih mestih.

Govorili so še g. dr. Pavletič, ki je nazdravil g. dr. Krisperju in g. dr. Trillerju, katere sta idejo današnjega shoda oživila; g. dr. Krisper v humorističnih besedah, ki pa so se glasile kot rezka satira na postopanje nasprotnikov zoper razvoj Slovencev; g. dr. Stor in g. dr. Rudolf. G. dr. Švigelj se je v imenu odvetniških koncipientov zahvalil za zdravice — izrečene naraščaju odvetniškega stanu itd. itd.

Po končanem obedu sestavil se je takoj odbor za organizacijo odvetniškega stanu v smislu predloga g. dr. Krisperja, in je bil vzklikom voljen predsednikom g. dr. Karl Triller, podpredsednikom g. dr. Val. Krisper; v odbor so glasom dopolu danske volitve poklicani še gg.: dr. Hrašovec, dr. Kotalj, dr. Kušar, dr. Majaron, dr. Müller, dr. Novak, dr. Ravnika, dr. Rybač, dr. Božidar Vodušek in dr. Konrad Vodušek.

Zvečer je precejšnje število udeležencev posetilo slovensko gledališče — na kar so se gostje razšli.

Kratek sestanek je tu bil — a velepomembna za prihodnost; vsi na shodu zbrani moške pa so nam porok — da besede, ki so jih izgovorili,

rili, niso same obljube, zato mirno gledamo v bodočnost.

Slovesno in mirno zbrali so se gg. odvetniki in koncipijenti — in razšli so se z neomahljivim sklepom zopet na svoje postojanke in si prisegli pred odhodom, da se odzovejo pozivu domovine, ki se glasi kakor oni špartanske matere, ko je izročala sinu ščit: ali zmagaš ali paš!

Deželni zbori.

Seje dne 24. oktobra.

Štajerski deželni zbor. Posl. baron Rokitsky je utemeljeval svoj predlog, naj bi se kmetijske potrebšine kupovale samo pri zvezi gospodarskih združenj. V svojem predlogu je posebno poudarjal konkurenco, ki jo dela zvezi deželni odbor. Predlog se je izročil združenima finančnemu in deželno-kulturnemu odseku. Isti poslanec je nadalje utemeljeval svoj predlog o zabranitvi nakupovanja kmetijskih posestev. V svojem predlogu je navajal, da razni ljubitelji lova pokupajo kmetijska posestva ter silijo kmetovalce, da se izseljujejo ter v tujini obdelujejo puščave, dočim nastajajo v domovini iz njihovih posestev puščave.

Poročila deželnega odbora o zvišanju godbenih licenc v nekaterih občinah, o prevzetju stroškov v občinskih in okrajnih bolnišnicah v Bosni in Hercegovini po revnih Štajercih, o podaljšanju krajevnih železnice št. Hipolit-Kirchberg v Marjino Celje in Gusswerk itd. so se izročila dotičnim odsekom. Predlog o opustitvi mitnic v deželi je bil sprejet s predlogom poslance Hagenhofferja, da o tem deželni odbor poroča prihodnje leto. — Poslanec dr. Hofmann-Wellenhof je poročal o povrnitvi brezobrestnega posojila vinogradnikom. Sklenilo se je, da se posojila, ki so se dovolila od leta 1892—96 začnejo vračevati v 15. enakih obrokih pričenši s 16. letom, odkar se je posojilo dovolilo. Posojila, ki so se dovolila od leta 1897. naprej, se vrnejo v 20. enakih obrokih pričenši z 11. letom, odkar se je posojilo dovolilo. — Deželnemu gozdarskemu društvu se je dovolila na predlog posl. grofa Lamberta letna podpora 3000 K od leta 1903. do 1912. — Za povzdigo svinjereje se je dovolila kmetijski družbi za leto 1903. podpora 16.000 K, za leta 1904, 1905. in 1906. pa 4000 K s pogojem, da tudi država dovoli enako svoto. — Za pokončevanje gadov so se dovolile tudi za prihodnja leta premije po 1 K. Lansko leto je poslalo 240 občin deželnemu odboru 6244 ubitih gadov. Posl. Holzer je poročal o prošnji štajerskih učiteljev in učiteljic, naj bi se zopet namestili disciplinarnim potom odstavljani učitelji Kille, Horvatek in Otter. Prošnja se je preišla, češ, da ne spada v kompetenco deželnega zbora. K tej

rišču je stal hotelski hlapec in je klical po hrvatski kočijaža, naj brzo upreže konje. Vprašal sem ga, ali so večkrat v letu v hotelu tako burne noči. Dečko se je zasmejal in rekel: »Kaj to, to ni nič novega pri nas, gospodje imajo dosti denarja. E, ako je tako, pa naj bode! Kočija je pridrdrala v vežo, in ker sem bil prvi med čakalci, vsedem se prvi v kočijo, v kateri pa sta bila samo dva sedeža. Na drugi sedež spravi se Žid iz Budimpešte. Mogočno je sedel poleg mene in me vso pot do kolodvora velikodušno preziral, le tedaj se je obrnil k meni, kadar je psval svoje sovornike, radi katerih ni mogel vso noč spati. Psval pa je že tako neusmiljeno, da je mene, kateri sem se v svojem življenju privadil grdim besedam od drugih ljudi, prav sram, ako na te psovke samo pomislim.

Jaz pa sem miren in zadovoljen odhajal iz Čakovca. In to zato miren in zadovoljen, ker sem kakor v Čakovcu, tako na vsem potu do kolodvora že na vse zgodaj srečaval same krepke Hrvate in brhke Hrvatice. Nekateri so že kosili na travniku ob cesti, drugi so šele šli na delo, a

tretji so potovali dalje. Nosili so namreč polne »nahrbtnike«. To so beli platneni nahrbtniki, podobni nahrbtnikom, kakor jih nosijo slovenski planinci. Razlika je samo v tem, da hrvatski nahrbtnik pokriva Hrvatu ves hrbet od vrata do gač in da je hrvatski nahrbtnik prastara noša; stara, kakor je star Hrvat. Gotovo je torej, da so moderni planinci imeli hrvatski uzorec pred seboj.

Kamor sem pogledal, povsod sem videl svoje brate in njih vasi, a to me je veselilo. Še na čakovskem kolodvoru se nisem razburil radi »samožarskih« napisov, saj je bilo iznad blagajnice napisano: »Pénztár, kar mi je bilo dokaz, da Mažar brez naših »penězov« ne more živeti. Poslavljajoč se ob meji, vzkliknil sem v duši svoji: »Bratje Hrvati, ne zabite svojih rojakov med Muro in Dravo! Predramite jih! Čakovskih osemindesetdesetnikov ni se Vam treba bati. Niti vi, niti oni, niti Bosna in Hercegovina, na katero mislijo Mažari, ne spadate pod krono Sv. Stefana. Vi spadate k nam, a mi spadamo k Vam«.

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. — Spisal F. R. XXXI.

Rovan je s pomočjo Hugona Albe, ki je sedaj zopet bival v zatiškem samostanu, kmalu dognal, da pripravljajo odstavljati opat v samostanu revolucijo. Zbral je okrog sebe vse nezadovoljne menihe in ruval na vse strani, da bi izpodrinil opata Petra in se sam vsedel na njegovo mesto.

Rovan je slutil, da mora biti s tem v zvezi tudi tajni sestanek v Novem mestu, na kateri so bili povabljeni različni velikaši in tudi deželni glavar grof Celjski. Ker je vedel, da sam ne more priti na ta sestanek, je o njem obvestil grofa Ortenburškega, ki je tudi obljubil, da se ga udeleži.

Na shodu je bivši opat Albertus uprizoril veliko spletko. Zatrjeval je zbranim velikašem, da je bil siloma odstavljen, ne da bi se bila vršila kaka obravnava in ne da bi se bile zaslišale priče. Zahteval je, naj mu velikaši podpišejo pričevalna pisma, da so vse proti njemu izročene obtožbe neutemeljene. Edini grof Ortenburški ni podpisal takega pričevalnega pisma, zahtevajoč,

da se mora prej vršiti preiskava, drugi velikaši pa so brez obotavljanja ta pisma podpisali.

Bivši opat Albertus je triumfal in se zmagonosno vrnil iz Novega mesta v Zatičino.

Rovan je bil na dan sestanka prišel — preoblečen kot malomeščan — v Novo mesto in je tam od grofa Ortenburškega izvedel, kaj se je zgodilo. Poročal je takoj o teh dogodkih vizitatorju v Reinu in tudi opatu Petru in že nekaj dni pozneje je dobil bivši opat Albertus z dne 19. avgusta 1405 datirano pismo, v katerem mu je opatvizitator Angelus grozil z izobčenjem iz katoliške cerkve, če takoj ne neha s svojim rovanjem.

Toda ta vizitatorjeva grožnja ni napravila na Albertusa nikakega utisa. Poslal je bil po svojem bratu pričevalna pisma plemenitašev vojvodi Viljemu na Dunaj in prosil, da naj vojvoda zankaže novo obravnavo proti njemu. Priložil je tudi izjavo velike večine zatiških menihov, ki bi bili nezadovoljni z opatom Petrom, ker je bil pošten in je zahteval, naj žive po predpisih svojega reda, ob enem pa je tudi vojvodinja Virida z vsem svojim upli-

vom delala na to, da se ugoti Albertusovi zahtevi.

Na obravnavo nista bila povabljeni ne opat Peter niti bivši opat Albertus, pač pa je vizitator Angelus sporočil Rovanu, da naj pride v Rein, od kodar pojde z njim kot priča k obravnavi. Ta obravnava je bila na Dunaju. Poročevalec je bil opat Angelus iz Reina, sodniki pa so bili opat Albertus iz Sv. Križa, opat Konrad iz Lilienfelda, opat Friderik iz Cvetlja, opat Joannes iz Vitruja in opat Erhard iz Neupurga. Rovani je zaslišan kot priča in na podlagi njegovega pričevanja ter pismene izjave raznih zatiških menihov je cerkvena sodnija izrekla, da je Albertus pl. Lindeck kriv cele vrste hudodelstev. Vizitator Angelus je predlagal, naj se Albertusa obsodi na zapor ali opat Erhard se je po vplivu vojvode Viljema temu uprl in je dosegel, da se je Albertusu novič zagrozilo z izobčenjem, če ne bode miroval, in zagrozilo, da se mu ustavi pripoznana provizija.

Ko je Albertus izvedel za to razsodbo, je divjal in vse njegovo sovraštvo se je osredotočilo na Rovana, čigar pričevanje je bilo odločilno za to razsodbo. Ali udal se ni v svojo usodo.

ki so še govorili dr. Grof, bagon Rokitsky in Holzer.

Moravski deželni zbor. Deželni odbor se je naročilo, proučavati vse potrebno glede ustanovitve dveh zdravilišč za jetične, in sicer eno za moške, drugo za ženske. Posl. Svozič je nasvetoval, naj deželni odbor poizveduje o enakih napravah v drugih deželah, posebej higijenične in socialne razmere v deželah, kjer se je posrečilo jetiko deloma pokončati. Baron Chlumecky je nasvetoval, naj premišljuje deželni odbor tudi o napravi takih zdravilišč za ljudstvo sploh. Nadalje se je sklenilo pozvati vlado, naj odpravi italijansko vinsko blaznulo ter naloži varstveno carino na vino v nekdanjem znesku 20 gld. v zlatu za 100 kg vina. Ker bo deželni zbor prihodnji petek ali soboto zasedanje zaključil, vršile se bodo ta teden tudi večerne seje.

Šlezjski deželni zbor se je izrekel za tako pogodbo z Ogrsko, da se enako razdele na obe polovici bremena in pravice po razmerju prebivalstva, davkih, rekrutih i. t. d. Končno pa je pozval vlado, naj bo z vsem pripravljena na carinsko ločitev od Ogrske.

V gališkem deželnem zboru je zavladala skrajna napejnost med Poljaki in Malorusi ter so Malorusi sklenili, zapustiti zbornico, ako se jim ne dovoli ustanovitev gimnazije v Stanislavu. Ta eksodus pa hoče novi namestnik grof Potocki za vsako ceno preprečiti ter hoče ali deželni zbor takoj po proračunski debati zaključiti, ali pa bo vlada dala Malorusom na kakem drugem polju enakovredno koncesijo, n. pr. z ustanovitvijo maloruske posojilnice v Lvovu.

Politične vesti.

— Češki deželni zbor se bo baje jutri odgodil.

— Kriza na Ogrskem. Včeraj je cesar zopet sprejel grofa Khuena-Hedervaryja, dr. Lukacsa in grofa Tiszo. Posebna važnost se pripisuje temu, da je cesar grofa Tiszo brzojavno poklical.

— Josipovich se opravičuje. Tajni svetnik Josipovich je priobčil sledečo izjavo: »Trdilo se je, da v odboru devetorice nisem primerno zastopal pravice Hrvaške ter da nisem povdarjal nikakih hrvaških zahtev. Temu nasproti dokažem, da se je samo na moje prizadevanje sprejela odredba, da ostane glede Hrvaške princip temeljnega zakona iz leta 1868, član XXX. v vsakem oziru zjamčen.«

— Jezikovno vprašanje v Galiciji. Namestnik grof Potocki je sklical v soboto referentno sejo, da se obravnava znana naredba glede malorusčine kot uradnega jezika pri magistratu v Lvovu.

— Ministrska kriza v Italiji. Giolitti je ponudil portfelje postancema Sacchi in Ma-

Skrivaj je zapustil samostan in nihče ni vedel, kam da je šel, niti vojvodinja Virida, kateri je sicer zaupal vse svoje tajnosti. V šentlamberskem gradu je vsled tega nastala velika razburjenost, ki pa se je premenila v radost, ko je došlo pismo, da je bil Albertus sam na Dunaju in je s pomočjo dež. glavarja dosegel pri vojvodi Viljemu ukaz, da se mora opat Peter odstaviti in na njegovo mesto posaditi zopet Albertus pl. Lindeck.

Sicer je grof Ortenburški z Rovanom nemudoma pohitel v Ljubljano k vojvodi Ernestu in dosegl, da se izdani ukaz ni takoj izvršil, nego sta bila opat Peter in Albertus pl. Lindeck povabljeni na obravnavo pred vojvodo Ernesta, a Albertus je svojega brata poslal na Dunaj, da podkupi dvornike, in je na ta način izposloval da je vojvoda Viljem ukazal Albertusa, če treba s silo, postaviti na mesto zatiškega opata.

V Zatičini so le malo vedeli o teh dogodkih, posebno pa ni nihče vedel, da je bil šel Albertusov brat na Dunaj in kak uspeh je dosegl.

cora od skrajne radikalne levice pod pogojem, da stranka opusti svoje zahteve glede znižanja vojaštva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 26. oktobra.

— Antialkoholističen shod

se je vršil torej danes dopoldne v knezoškofijski palači. Kakor znano, je »Slovenec« cel prošli teden v uvodnih člankih in noticah bobnal vkup »dobro ljudstvo« ter že s to velikansko reklamo skoro prepričal tudi nas, da bode udeležba od strani lajikov in klerikov naravnost ogromna. Toda kako razočaranje. Shod bi se imel pričeti ob 9. uri, toda dvorana je bila ob tem času prazna. Šele pozneje prišli so kapati posamezniki, par kmetov pa je šenklaški mežnar pol ure pozneje prital iz nasprotnih gostilne, kjer so si ti antialkoholisti pred pričetkom »zborovanja«, da lažje prenašajo vse preteče jim pridige, s poličem vina podprli duše. Pri otvoritvi shoda je bilo navzočih kvečjemu kakih 30 duhovnikov in 15 do 20 kmetov. Mestjana razven g. Povšeta in znanega klerikalca dr. Zajca nismo videli nobenega. Da, niti poročevalci niso bili vsi navzoči. Tako je dr. Breclj privdral krog polu desete ure, dr. Krek pa se je najbrže pri zajutru zamudil toliko, da je moral mesto njega ravnokar došli dr. Breclj skočiti kot govornik na drugo mesto, mežnarja pa so poslali po dr. Kreka. Res, lep govornik tak, ki pusti obsedeti vse zborovalce in sklicatelje, brigajoč se za prevzeto dolžnost kot za lanski sneg. Shod sam vršil se je seveda pod zvezdo pičle udeležbe skrajno klaverno. Parlamentarni zastopnik vinorodne Dolenjske je otvoril zborovanje, za njim pa so razlagali bolj ali manj stvarno ostali govorniki pogubnost alkoholizma. Poslušalcem je pričelo prihajati dolgočasno, par kmetov je zopet zginilo v gostilno h »Kolovratu«, da se tamkaj nazorno prepričajo o tem, kar so ravnokar čuli, neki stari fajmošter pa je v ozadju vzal v roko knjižico in pričel moliti brevir. Le malo jih je še bilo v dvorani. Zginil je tudi gosp. Povše, obadva navzoča frančiškana ter mnogo drugih. To se je še celo škofu zdelo preneumno. Mignil je zbog tega zopet mežnarju ter mu nekaj naročil. Res, to je bila rešilna misel v tem kritičnem trenutku, kajti par minut pozneje se vsuje v dvorano z g. Plisom na čelu cela kompanija lemenatarjev ter isti vsaj deloma zamaše grozno praznoto. Ti so seveda na komando vstrajali do konca — tega tužnega zborovanja. V goraj navedenem popisu ni pretiranega čisto nič, slučaj sam pa nas uči zopet, da se ponesreži vsaka večja akcija, ako vodi isto izključno klerikalci. Mi kot pravi rodoljubi, ki hočemo dobro našemu ravno po farskih konzumih k pijači najbolj zapeljanemu ljudstvu, gotovo z veseljem pozdravljamo delo, na podlagi katerega bi se prišlo v okrog groznemu pijančevanju med našim narodom. Oprostiti nam pa mora vsakdo, da se nam zdi smešno, ako hočejo oni, kateri so si s konzumi fakično vzgojili celo generacijo največjih pijancev, pridigovati sedaj ljudstvu moralo. Dober vzgled naj dajo ljudstvu v prvi vrsti sami ti rudečenosni fajmoštri in dekani, konzumski petijot naj zlijajo na cesto, sami naj pustijo pijančevanje, potem bo tudi ljudstvo boljše, mi pa bodemo odvezani dolžnosti, priobčevati podlistke à la »Izgubljeni Bog«.

— „Družba treznosti“.

Klerikalci se kaj radi pritožujejo, da jim delamo liberalci ovire pri njih človekoljubnih prizadevanjih. Kako neutemeljeno je to očitanje, to se je pokazalo sedaj, ko se snuje družba treznosti. Vemo, da se bo pri ti družbi skušala treznost pospeševati s čeznaravnimi sredstvi, kar pomeni, da se bo družabniki sililo, naj dajo veliko za maše, ali valič temu skrajno prozajidnemu ozadju te družbe, gremo klerikalcem vendar na roko. Mi smo v tem oziru storili dvojce: 1.) priporočali smo celo akcijo naj jo naši so-

miljeniki podpirajo, in 2.) svetovali smo duhovščini, naj daje vernaikom lepe izgled, ker izgleda bodre k posnemanju, besede pa zaležejo le malo. »Soda« zopet je poskrbela za himno novi družbi. Prva kitica se glasi: Mi smo štirje, vsi pastirje, limonado pijemo; kar imamo, vse prodamo, da limone kupimo. Himna je na vsak način jako primerna in bo kaj lepo, če bomo o priliki prihodnje sinodo videli naše fajmoštre pokulirati z limonado.

— Vodovod na Stari Vrh-niki.

Piše se nam z Vrhniko: Stara Vrhnika je pravo klerikalno gnezdo. Ljudje kar brenče samega klerikalizma, pri tem pa se vendar z veliko vno potegujejo, da bi dobili vodovod. Ta vodovod je tudi res potreben, a če so Starovrhničani upali, da ga dobe, jim povemo, da jim je klerikalna obstrukcija ta vodovod že požrla. Zanimivo pri tem pa je to, da Starovrhničani na eni strani žele vodovod, na drugi strani pa so silno veseli, da uganjajo klerikalci obstrukcijo, vsled katere iz tega vodovoda nič ne bo. Imajo namreč nekega prismojenega kaplana, ki je trdil, da je Šusteršičeva obstrukcija velika dobrota za celo deželo in zlasti za Stara Vrhniko. In Starovrhničani so temu kaplanetu oduševljeno pritrjevali in vpili na vse grlo: Velika dobrota! Velika dobrota! Slava dr. Šusteršiču! Če je to tako velika dobrota, da pijejo Starovrhničanje mesto zdrave vode gnojnico, naj jo pa pijejo in mi jim želimo, da bi jim dobro teknila, saj tifus tako ne izostane!

— Občinske volitve v Mariboru utegnejo biti letos prav zanimive in kakor kažejo razne okolnosti, je vladajoča stranka v precejšnjem strahu, kaj da bo. V tretjem volilnem razredu kaže posebno slabo za nemške nacijonale. Sicer so se vse nemške frakcije združile, da bodo v tem razredu solidarno nastopale, a vendar je mogoče in celo prav verjetno, da zmaga socialni demokratje. Tudi Slovenci postavijo letos svoje kandidate, kar je provzročilo, da je »Marb. Ztg.« začela metati bojlast. Ni čuda! Vse se punta proti vladajoči stranki. Puntajo se trgovski nastavljenici zaradi nedeljskega počitka in puntajo se mestni uradniki, ki so sklenili, da se volitve sploh ne udeležijo. Značilno za postopanje vladajoče stranke in sploh za razmere v Mariboru je dejstvo, da na zadnjo izvanredno sejo občinskega sveta socialnodemokratski občinski svetniki sploh niso bili povabljeni.

— Vojaške vesti. Poveljnik

87. pešpolka, polkovnik Richard baron Buttlar-Brandenfels, je imenovan za poveljnika pri 26. brambovski brigadi. Poveljnik 87. polka je postal polkovnik Moric Gheradini istega polka. Za poveljnika bosanske hercegovske žandarmerije je imenovan polkovnik Mih. pl. Appel od 34. pešpolka.

— Slovensko gledališče.

Jutri se uprizori 4. dram. noviteta tekom novembra in sicer velika »Pravljica o Krišpinu«, pri kateri sodeluje vse dramsko osebje in ves zbor ter orkester. Za to pravljico je naslikal gosp. Waldstein več novih dekoracij. Glavni ulogi igrata gđ. Kreisova in gosp. Boleška. Češki pisatelj in igralec »Nar. divadla«, g. K. Zelensky-Drapal je napisal razen te pravljice, ki se je igrala v »Nar. divadlu« že 45 krat, tudi dramo »Návrát« (Nar. divadlo), veselo igró »Teta iz Ruska« (»Urania«) in libreto za Sudovo opero »U božič muk« (Nar. divadlo). Razen tega je g. Zelensky dopisnik listov »Lumir«, »Zlata Praha«, »Divad. Listy« ter je prevel več del iz francosčine, angleščine in nemščine. »Pravljica o Krišpinu« je potrebovala kakor drama »Karikatura« in »Lepa Lida« mnogo izkušenj ter najskrbnejše priprave, ter sodeluje ves gledališki aparat. Pravljica obdeluje v poetski obliki aktualna socialna vprašanja ter namiguje na mnogih mestih na sodobne dogodke in sočasna dnevna vprašanja verskega, političnega

in kulturnega značaja. Pravljica je pisana torej za odraslo inteligenco in tudi za zrelo mladino.

— Slovensko gledališče.

Včeraj sta bili dve predstavi. Popoldne se je igrala »Lepa Lida« in gledalce izborna zabavala, zvečer pa se je pela opera »Otello«. Večerno predstavo sta počastila s svojim obiskom nadvjoda Josip Ferdinand in nadvjoda Henrik in prisostvovali so ji malone vsi udeležniki vseslovenskega odvetniškega shoda. Predstava je bila prav dobra in so zunanji udeležniki radostno pripoznavali lepi napredek slovenskega gledališča in dram. društvu čestitali, da se mu je posrečilo pridobiti tako odlične soliste, kakor jih ima letos, in sestaviti tako mogočen zbor.

— Shod pošttnih uradnikov,

ki se je včeraj vršil v hotelu »pri Maliču«, je bil številno obiskan. Natančno poročilo moramo radi nedostajanja prostora odložiti na jutri.

— Umrl je včeraj v Srednji vasi v Bohinju vpokojeni župnik in častni občan gospod Matija Zarnik v starosti 60 let. Pokojnik — brat rajnega dr. Valentina Zarnika — je bil duhovnik stare šole, rodoljuben, a tolerant mož, s katerim je vsakdo lahko izhajal in ki je vžival spoštovanje vseh krogov. Pogreb bo jutri N. v m. p. a!

— Slovensko pevsko društvo »Štefanja vas« se je ustanovilo v Štefanji vasi. Dotična pravila so se že vladi predložila.

— Konj je ubil pri Sv. Marjeti pri Ptuj hlapca Filipa Rakuša.

— Požar. Predčerašnjim je zgorel posestniku Ivanu Jarcu v vasi Lipe kozolec, v katerem je bilo 200 meterskih centov sena. Kozolec je bil zavarovan za 600 kron, seno pa za 400 kron. Sumi se, da je kozolec zažgala hudobna roka.

— Najdene krave. V Selu in v Vrbačah so 18. t. m. ujeli tri buše, ki so utekle hrvaškim trgovcem z živino. Dve kravi se nahajata pri posestniku Franu Rebolju v Selu, ena pa pri Božidarju Lukmanu v Vrbačah, kjer se lastnik lahko zglesi.

— Smrt med vožnjo. V spremstvu usmiljenih sester se je vozilo v soboto več bolnih deklic z Dunaja na jug. Na postaji v Ponikvi je umrla ena teh deklic 14letna Franja Wildner. V Celju so mrljica iznesli v mrtvašnico.

— Nevarna tatica. Mestna policija je dobila danes jutraj v pest nevarno tatico, ki se je že dlje časa klatila po Ljubljani in kradla zlasti žensko obleko. Danes ponoči je bilo služkinji Angeli Zavrlvi na Poljanski cesti št. 3 iz nezaklenjene omare v prvem nadstropju pokradeno več obleke, v vrednosti nad 100 K. Danes jutraj je bila na Rimske cesti št. 1 pod streho zasačena neka Neža Arbanas iz Borovnice, ki je imela pri sebi dva zavitka obleke. V enem zavitku je bila vsa Angeli Zavrlvi ukradena obleka, v drugem zavitku pa so bile ženske srajce in odevni prevlečki s čipkami in z monogramom I. P., žepni robci in črn predpasnik, katere reči je ukradla Ivani Pavličkovi na Rešljevci cesti št. 22. Tudi več drugih tatvin je policija že dokazala Arbanasovi. Tako je ukradla gostilničarju Štefanu Pogačniku na Miklošičevi cesti št. 3 pred enim tednom iz podstrešja havelok in ogrtač. Ukradeno obleko je prodala pri starinarjih. Nadalje je ukradla 18. t. m. tudi iz podstrešja na Starem trgu št. 28 trgovcu Matiji Spreitzerju žensko obleko in Uršuli Pečnikovici dežnik. Žena ima pri sebi tudi več denarja, katerega je najbrže ukradla. Brezdomno ima tatica še več tatvin na vesti. Ženska noče povedati, kje da stanuje, in pravi, da je šivilja, ki hodi od kraja do kraja. V Ljubljano je prišla iz Ptuja.

— Ogenj v Črni vasi. V soboto ob pol 9. uri zvečer začel je pod Janeza Jarca v Črni vasi št. 26 goreti. Ogenj zapazila je Pavla Peruzzi in poklicala ljudi, da so šli gasiti. Na lice mesta je prišla tudi barjanska požarna bramba, ki je rešila sosedna poslopja. Pod je zgorel do tal. Na podu je imel posestnik Josip Primo iz Lipe št. 3 spravljene okoli 20 meterskih stotov sena, posestnica Frančiška Jankovič pa 20 meterskih stotov otepov. Jarc je bil zavarovan za pod za 600 K, Primo pa za seno za 400 K. Domneva se, da je ogenj zanetil zlobna roka.

— Obsojen agent za izseljevanje v Ameriko. Pri okrajnem sodišču v Ljubljani je bil agent Franc Hafner, stanujoč v Spodnji Šiški št. 55 obsojen na en mesec zapora, ker je izvajal ljudi k izseljevanju v Ameriko po francoski št. »Compagni generale Transatlantique«, za kar je dobival od agenta v Buchsu po 5 K od osebe. Izseljenci se svare pred takimi agenti.

— Žepna tatvina. Včeraj popoldne je bila v Lattermanovem drevoredu ženi železniškega uslužbenca Uršuli Zaletovi, stanujoči na

Tržaški cesti št. 24 iz žepa ukradena denarnica, v kateri je imela dve terni.

* Najnovejše novice. Deželno gluho nemnico so otvorili v Dunajskem Novem mestu v navzočnosti naučnega ministra Hartla. — Dragocenosti kralja Aleksandra in kraljice Drage so našli služabniki kralja Petra zakopane v vrtu na mestu, kjer je navadno bival kralj Aleksander. Dragocenosti so bile zašite v usnjato vrečo. Najbrže jih je skril tam sam kralj ali pa kraljica. — V dvoboju je ubil v Varšavi odvetnik Tonikwicki tovariša Popowa, — Novi most se je drugič zrušil v Lublinu. Podjetnik Lubarskovski bo moral valed tega trpeti 300.000 K škoda.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gradec 26. oktobra. Akad. tehn. društvo »Triglav« izreka na I. rednem občnem zboru svoje ogorčenje in protestira, da se vseučiliško vprašanje v kranjskem deželnem zboru profanira, in da se brošura, ki je izšla takorekoč iz »Triglava«, zlorablja v obstrukcijske namene.

Dunaj 26. oktobra. V ogrski krizi se je zgodil danes velevažen korak, ki zna eventualno postati zgodovinskega pomena. Cesar je namreč danes imenoval grofa Stefana Tiszo definitivnim ogrskim ministrskim predsednikom. Predno se je zgodilo to imenovanje, so se vršila važna posvetovanja. Tisza je prišel včeraj sem in je bil najprej sam pri cesarju, potem pa skupno s Khuenom in Lukacsem. Ta skupna avdijenca je trajala tri ure. Danes je bil Tisza pri Körberju in pri Goluchovskem. Goluchowski pa pri Körberju. Šele po teh konferencah je šel Tisza k cesarju in je izjavil, da sprejme ponudeno mu nalogo, na kar je bil imenovan ministrskim predsednikom. Napram raznim žurnalistom se je Tisza izrekel, da je pripravil armadni program, ki se le malo razločuje od programa, ki ga je sestavil odbor devetorice ter upa, da sprejme vladna stranka ta njegov program. Tudi je rekel, da goji upanje, da doseže porazumljenje z opozicijo. Če se pa to upanje ne izpolni, pojde samo z ustavnimi sredstvi v boj zoper opozicijo. Ob treh popoldne so vsi ogrski državniki zapustili Dunaj in ob 7. uri zvečer se predstavi Tisza klubu ogrske vladne stranke kot novi ministrski predsednik.

Dunaj 26. oktobra. »Sonn- und Montagszeitung« poroča, da je vojaško sodišče obsodilo polkovnika Grünzweiga, ki je provzročil strašno katastrofo pri Bileku, v bosni na degradiranje in na dve leti v ječo. »N. Fr. Pr.« pa pravi, da Grünzweig še ni obsojen.

Zagreb 26. oktobra. Vest, da se je ban grof Pejacsevich po nesrečnem naključju zastrupil, vzemši mesto nekega zdravila strup, je neresnična. Ban je bolan na želodcu in je poklical iz Pešte nekega specialista, da mu je želodec izpral iz tega je nastala govorica o zastrupljenju.

Budimpešta 26. oktobra. Poslanska zbornica je sklicana na četrtek na sejo. Tisza bo že v sredo nove ministre predstavil cesarju in v četrtek se bo novo ministrstvo predstavilo v parlamentu.

Carigrad 26. oktobra. Odločba Rusije in Avstrije glede reform v Macedoniji in glede kontrolnih organov je v turških političnih krogih obudila največje razburjenje. Zlasti staroturški politiki vplivajo na merodajne kroge z vso silo, naj se Turčija na noben način ne uda in naj raje z orožjem brani svojo suvereniteto.

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Varčne gospodinjice ne pazijo pri živilih za otroke samo na to, da jih otroci radi uživajo in se po njih dobro vede, ampak gledajo tudi na to, da je živilo izdatno, da se dolgo ne porabi. Kufkejeva moka za otroke, ki se pripravljajo kot rečka juha, na 1/2 litra jedilno žličko Kufkejeve moke, je jako izdatna in torej poceni: radi tega se je vdomežila v vseh slojih prebivalstva in ne redi dobro samo otrok, ampak po možnosti tudi zabranjuje želodčne in črevesne bolezni.

Gosp. Juliju Schumann-u, lekarnarju v Štokravu.

Da si odpravim pomanjkljivo prebavljanje, prosim Vas, pošljite mi 5 skatelj Vaše želodčne soli takoj proti povzetju.

Z veselostovanjem

(61-4) a Andrej Plesche.

Geeschwent, dne 19. avgusta 1899

Prišlo se dobiva pri izdelovalcu Juliju Schumann-u, deželiskem stanovskem lekarnarju v Štokravu, dalje v vseh tu-in inozemskih lekarnah. Cena skatljice K 150. Razpošilja se s pošto vsak dan, a ne manj kot 2 skatljici.

Častite naročnike „Slovenskega Naroda“, katerim poteče koncem tega meseca bodisi mesečna ali četrtletna naročnina, prosimo vljudno, da nadaljno naročitev kar najpreje ponovno, da jim pošiljanje listov ne preneha.

Umrii so v Ljubljani:

Dne 22. oktobra: Rozalija Poljansek, mljnarjeva hči, 13 mes., Streliške ulice 15, jetika.

Dne 23. oktobra: Kristina Kadunc, delavčeva hči, 3 mes., Dolenjska cesta št. 5, črevesni katar.

V deželni bolnici:

Dne 18. oktobra: Ivana Pušavec, služkinja, 17 let, Combustio.

Dne 20. oktobra: Anton Grebenc, klobučar, 69 let, kron. vnetje ledvic.

Dne 21. oktobra: Marija Hirselj, dninarka, 41 let, kron. črevesni katar.

V hiralnici:

Dne 22. oktobra: Neža Živic, šivilja, 63 let, jetika.

Borzna poročila

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 26. oktobra 1903.

Naložbeni papirji.

100% majeva renta . . . 100 15 100 35

100% srebrna renta . . . 99 95 100 15

100% avstr. krona renta . . . 100 10 100 30

100% zlatna . . . 119 55 119 75

100% ogrska krona . . . 97 60 97 80

100% zlatna . . . 118 35 118 55

100% posojilo dežele Kranjske . . . 99 25 100 25

100% posojilo mesta Spiljeta . . . 100 — —

100% bos. herc. žel. pos. 1902 . . . 100 15 101 15

100% češka dež. banka k. o. . . 99 70 100 20

100% z. o. . . 99 70 100 20

100% zast. pis. gal. d. hip. b. . . 101 05 102 —

100% pešt. kom. k. o. z . . . 105 60 106 55

100% pr. . . 101 — 102 —

100% zast. pis. Innerst. hr. . . 100 25 101 25

100% ogr. centr. . . 100 — 100 60

100% zast. pis. ogr. hip. b. . . 100 — 101 —

100% obl. ogr. lokalne žel. . . 100 25 101 25

100% dolenjskih železnice . . . 99 30 100 30

100% juž. žel. kup. 1/2 . . . 302 35 304 35

100% av. pos. za žel. p. o. . . 100 50 101 50

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . . 170 — 179 —

„ „ „ 1860 . . . 183 — 185 —

„ „ „ 1864 . . . 252 — 260 —

„ tiskne . . . 155 — 157 —

„ zemlj. kred. f. emisije . . . 292 — 297 —

„ II. . . 236 — 240 —

„ grske hip. banke . . . 261 — 265 —

„ arške & frs. 100 — . . . 88 — 90 20

„ turške . . . 137 75 138 75

Basilika . . . 18 80 19 80

Kreditne . . . 458 — 462 —

Inomoške . . . 82 — 83 —

Krakovske . . . 78 — 83 50

Ljubljanske . . . 71 — 75 —

Avstr. rud. križa . . . 83 10 84 10

Ogr. „ „ . . . 26 80 27 80

Rudolfove . . . 67 — 71 —

Salcburško . . . 77 — 81 —

Dunajske kom. . . 500 — 520 —

Delnice.

Južne železnice . . . 79 — 80 —

Državne železnice . . . 658 50 659 50

Avstro-ogrsko bančne del. . . 1599 — 1609 —

Avstr. kreditne banke . . . 691 50 692 50

Ogrske . . . 727 — 728 50

Zimostenske . . . 260 50 262 50

Premogokop v Mostu (Brux) . . . 689 — 692 —

Alpske montan . . . 383 — 384 —

Praške želez. ind. dr. . . 1785 — 1786 —

Rima-Murányi . . . 468 — 469 —

Trboveljske prem. družbe . . . 379 — 382 —

Avstr. orožne tovr. družbe . . . 362 — 365 —

Češke sladkorne družbe . . . 150 — 156 —

Valute

C. kr. cekin . . . 11 35 11 40

80 franki . . . 19 06 19 08

80 marke . . . 23 47 23 53

Sovereigns . . . 23 95 24 03

Marke . . . 117 25 117 45

Laški bankovci . . . 95 35 95 55

Rubliji . . . 253 25 253 75

Donarji . . . 4 84 5 —

Žitne cene v Budimpešti.

dne 28. oktobra 1903.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 7 60

„ „ „ „ . . . „ „ „ 7 75

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 25

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 55

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 35

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 38

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 40

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 41

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 42

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 43

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 44

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 45

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 46

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 47

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 48

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 49

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 50

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 51

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 52

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 53

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 54

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 55

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 56

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 57

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 58

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 59

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 60

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 61

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 62

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 63

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 64

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 65

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 66

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 67

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 68

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 69

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 70

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 71

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 72

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 73

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 74

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 75

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 76

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 77

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 78

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 79

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 80

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 81

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 82

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 83

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 84

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 85

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 86

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 87

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 88

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 89

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 90

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 91

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 92

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 93

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 94

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 95

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 96

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 97

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 98

„ „ „ „ . . . „ „ „ 5 99

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 00

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 01

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 02

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 03

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 04

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 05

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 06

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 07

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 08

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 09

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 10

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 11

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 12

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 13

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 14

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 15

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 16

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 17

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 18

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 19

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 20

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 21

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 22

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 23

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 24

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 25

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 26

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 27

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 28

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 29

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 30

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 31

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 32

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 33

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 34

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 35

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 36

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 37

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 38

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 39

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 40

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 41

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 42

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 43

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 44

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 45

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 46

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 47

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 48

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 49

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 50

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 51

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 52

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 53

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 54

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 55

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 56

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 57

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 58

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 59

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 60

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 61

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 62

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 63

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 64

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 65

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 66

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 67

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 68

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 69

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 70

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 71

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 72

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 73

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 74

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 75

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 76

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 77

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 78

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 79

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 80

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 81

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 82

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 83

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 84

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 85

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 86

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 87

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 88

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 89

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 90

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 91

„ „ „ „ . . . „ „ „ 6 92

„ „ „ „ . . . „ „ „